

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/268/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412217907
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4412217907.2

Uznesenie

Krajský súd Nitra, v právnej veci navrhovateľa: AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., Bratislava, Panónska cesta 39, IČO 35 858 699, zastúpený advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, proti odporcovi: P. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. J., M. R. Z. XX, o zaplatenie 1.386,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. júna 2013 č. k. 13C/205/2012-119, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (súd prvého stupňa) určil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.386,91 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 03. 09. 2010 do zaplatenia, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. Ďalej rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu sumu 1.079,20 eura z titulu náhrady trov konania do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ ako kupujúci a odporca ako predávajúci uzatvorili dňa 10. 05. 2010 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj vozidla Škoda Octavia EČ: G za kúpnu cenu 3.500 eur, pričom odporca v článku 2 tejto zmluvy prehlásil, že voči nemu nie je začaté žiadne exekučné konanie, nie preto obmedzená dispozícia s predmetným vozidlom. Z exekučného spisu exekútora JUDr. Karola Mihála sp. zn. EX 230/02 vyplýva, že voči odporcovi bola dňa 15. 03. 2002 začatá exekúcia v prospech Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava o zaplatenie 22.360,- Sk s príslušenstvom, pričom táto exekúcia skončila upustením od exekúcie, nakoľko pohľadávka oprávneného bola uspokojená, pretože navrhovateľ na účet súdneho exekútora uhradil dňa 02. 09. 2010 sumu 1.385,46 eura. Súd prvého stupňa právne zdôvodnil svoje rozhodnutie ustanovením § 451, § 454, § 456 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že navrhovateľ za odporcu v rámci uvedenej exekúcie uhradil sumu 1.386,91 eura, čím za odporcu plnil to, čo mal odporca plniť sám a tým došlo k bezdôvodnému obohateniu odporcu na úkor navrhovateľa. Navrhovateľ nemal povinnosť tento dlh odporcu uhradiť, a keď to urobil, konal v záujme toho, aby mohol disponovať s predmetom kúpy, ktorý bol blokován na dopravnom inšpektoráte. Obrana odporcu v tom, že k zániku pohľadávky navrhovateľa malo dôjsť dohodou s pracovníkom navrhovateľa na pobočke navrhovateľa v Nitre, sa nepreukázala, odporca v tomto smere neuniesol svoje dôkazné bremeno. Vzhľadom k tomu zaviazal odporcu vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie. Keďže sa odporca dostal do omeškania s platením peňažného dlhu, a to dňom nasledujúcim po dni, kedy navrhovateľ na účet súdneho exekútora poukázal predmetnú sumu, zaviazal ho zaplatiť navrhovateľovi s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ úrok z omeškania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 83 eur a z trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/04 Z. z. za 8 úkonov právnej pomoci - prevzatie a príprava zastupovania, spísanie návrhu, vyjadrenie sa k odporu a 5 krát účasť na pojednávaní (z nich 5 úkonov v plnej výške 71,37 eura a vo výške 1/4 za nemeritórne pojednávania v dňoch 28. 11. 2012, 17. 12. 2012 a 25. 2. 2013, t. j. 3 krát 17,84 eura), náhradu za stratu času pri ceste Bratislava - Nové Zámky a späť (5 ciest po 5 začatých polhodín - v roku

2012 za jednu polhodinu po 12,71 eura a v roku 2013 za jednu polhodinu v sume 13,01 eura) v celkovej sume 283,22 eura, cestovné za 5 ciest Nové Zámky a späť (60 euro) a náhradu 15 eur podľa § 147a O.s.p. Spolu vrátane DPH sumu 1.079,20 eura.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie odporca. Uviedol, že dňa 10. 05. 2010 späťne odpredal motorové vozidlo Škoda Octavia EČ: G pretože predávajúci (navrhovateľ) zatajil niekoľko závad, a tak porušil podmienky za akých predmetné vozidlo pred spätným odpredajom od navrhovateľa kupoval. Bol mu deklarovaný bezchybný stav a prisľúbená aj autonavigácia. Po určitom čase sa vyskytli na vozidle závady a nebola mu ani doručená navigácia, preto navrhovateľ navrhol, že môžu vozidlo od neho odkúpiť a ponúkli mu iné vozidlo. Ako protihodnota za jeho vozidlo mu bola ponúknutá finančná hotovosť 1.000 eur a vozidlo Peugeot 406 HDI kombi. Ponuku prijal, taktiež mal prisľúbenú k vozidlu Peugeot autonavigáciu. Po dvoch týždňoch mu poštou prišla zásielka s dokladmi od vozidla Peugeot, avšak bola neplatná STK, emisná kontrola ako aj kontrola originality, čo ho stálo asi 170 eur. Navigáciu opätovne neobdržal. Asi po mesiaci užívania vozidla sa dostavili prvé závady, bol vadný stabilizátor prednej nápravy, začal tiecť olej z motora a motorová spojka úplne zlyhala, čo malo za následok nepojazdnosť vozidla. Na vlastné náklady kúpil a dal vymeniť spojku čo ho stálo 400 eur. Tieto skutočnosti reklamoval u navrhovateľa a domáhal sa náhrady škody, prípadne inej nápravy. Vtedy sa dozvedel od manažéra pána A., že na vozidle, ktoré im nechal ako protihodnotu je exekúcia, na ktorú vzhľadom na odstup času zabudol. Došlo k ústnemu dohovoru, že navrhovateľ spomínanú exekúciu zaplatí, nebude si ju v ďalšom období od neho nárokovat' lebo v podstate aj jemu navrhovateľ spôsobil škodu v tom, že mu bola 2 krát prisľúbená autonavigácia, ktorú nikdy nedostal a boli mu doručené neplatné doklady. Musel platiť odťah vozidla do autoservisu, jeho opravu, p. A. uznal jeho nárok na škodu v sume 1.000 eur a ústne sa dohodli, že ani jedna zo strán si nebude nárokovat' náhradu škody. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a nariadil ďalšie pojednávanie alebo aby nárok navrhovateľa neuznal.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že odporca v odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, odlišné od tých, ktoré zazneli na pojednávaní. Odporca má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, svoje dôkazné bremeno však neunesol, nepredložil žiaden dôkaz. Poukázal na rozhodnutie NS SR 3M Cdo 6/2010. Na rozdiel od odporcu navrhovateľ v konaní podložil každé svoje tvrdenie hodnoverným dôkazom. Jedinou obranou odporcu je tvrdenie, že s navrhovateľom uzatvoril ústnu dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok. Táto skutočnosť nebola ničím preukázaná. Je vylúčené, aby bola dohoda, ktorú prezentuje odporca uzatvorená iba ústne.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, vec nesprávne posúdil po právnej stránke a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci,

vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením

práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP). Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkmi v opačnom procesnom postavení, než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné, než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Zákon ukladá účastníkom, ktorí žiadajú o procesnú ochranu svojich nárokov a stoja proti sebe v postavení vzájomných odporcov, povinnosť tvrdiť, že určitý právny vzťah, o ochranu ktorého žiadajú, skutočne existuje (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP). Účastníkom ukladá aj tzv. dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť označiť dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť uplatnených tvrdení (§ 79 ods. 1 a § 120 ods. 2 OSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležité pre rozhodnutie. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov.

Z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľ ako kupujúci a odporca ako predávajúci uzatvorili dňa 10. 05. 2010 kúpnu zmluvu na základe ktorej odporca odpredal navrhovateľovi motorové vozidlo Škoda Octavia EČ: G za kúpnu cenu 3.500 eur. Bola vyhotovená faktúra č. FPNTX1602_100416 na uvedenú sumu v prospech odporcu. V bode 2. 2 zmluvy je uvedené, že predávajúci svojím podpisom na zmluve prehlasuje, že automobil nemá žiadne právne vady, ktoré by bránili alebo obmedzovali kupujúceho vo voľnej dispozícii s automobilom, alebo ktoré by

bolo potrebné touto zmluvu zvlášť vysporiadať, alebo na ktoré by kupujúci musel byť upozornený. V bode 2. 3 kúpnej zmluvy okrem iného sa uvádza, že predávajúci prehlasuje, že proti nemu nie je vedený výkon rozhodnutia ani exekučné konanie, že automobil, respektíve hnuiteľný majetok predávajúceho nie je postihnutý exekúciou ani postihnutý výkonom rozhodnutia predajom hnuiteľných vecí.

Zároveň odporca v ten istý deň 10. 05. 2010 podpísal Čestné prehlásenie ohľadne vyššie uvedeného vozidla, v ktorom v bode 5. je uvedené, že voči jeho osobe nie je vedené ani začaté exekučné, daňové, súdne, trestné alebo iné správne konanie, v dôsledku ktorého je alebo by mohla byť obmedzená dispozícia jeho majetkom, a teda aj predmetným motorovým vozidlom. A v rovnaký deň bol podpísaný aj Preberací protokol o odovzdaní vozidla navrhovateľovi, pričom v kolónke Popis vozidla (zjavné závady a opotrebenie) nie je nič uvedené.

Odporca v konaní pre súdom prvého stupňa uviedol, že predmetné motorové vozidlo kúpil od navrhovateľa za sumu 4.000 eur. Keďže navrhovateľ nedodal autonavigáciu prisľúbenú k vozidlu a technický stav vozidla nezodpovedal deklarovanému stavu, dohodol sa na pobočke navrhovateľa v Nitre na jeho výmene. Ako protihodnotu dostal motorové vozidlo Peugeot 406 combi. K tomuto vozidlu mu navrhovateľ taktiež prisľúbil autonavigáciu, ktorú však nedodal, navyše následne zistil, že nemá platnú emisnú a STK kontrolu, s čím mal náklady 100 eur a bola poškodená spojka, spojkové ložisko a lamela, za opravu zaplatil 600 eur. Keď požadoval náhradu, dozvedel sa o exekúcii, na ktorú zabudol, preto sa dohodli, že navrhovateľ zaplatí exekučnú blokáciu na vozidle Škoda Octavia a on si nebude nárokovat pred súdom náhradu škody.

Navrhovateľ poprel existenciu nejakej dohody s odporcom o vzájomnom urovnaní záväzkov. Uviedol, že vozidlo Škoda Octavia NZ 123 DP odpredal odporcovi dňa 19. 09. 2009 a následne dňa 10. 05. 2010 od neho odkúpil za cenu 3.500 eur. Nešlo o výmenu vozidla, ale o bežný odpredaj. Po odkúpení vozidla zistil, že je blokované súdnym exekútorom, písomne informoval odporcu, ktorý však nereagoval, preto dňa 02. 09. 2010 vyplatil za odporcu exekučný záväzok, aby bolo vozidlo odblokované pre potreby jeho ďalšieho predaja.

Súd prvého stupňa sa nezaoberal vecou komplexne, keďže nezistoval chronologicky právny vzťah medzi účastníkmi konania. Je zrejmé, že účastníci konania uzatvorili prvú kúpnu zmluvu dňa 19. 09. 2009, kedy odporca odkúpil od navrhovateľa motorové vozidlo Škoda Octavia, následne uzatvorili druhú kúpnu zmluvu dňa 10. 05. 2010, ktorou uvedené vozidlo navrhovateľ odkúpil späť od odporcu a zároveň tretiu kúpnu zmluvu, ktorou navrhovateľ odpredal odporcovi motorové vozidlo Peugeot 406 combi. Prvá a tretia kúpna zmluva v konaní predložená nebola, súd prvého stupňa sa s nimi neoboznámil. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, aké boli dohodnuté zmluvné podmienky medzi účastníkmi konania pri jednotlivých kúpnych zmluvách, kto ich v kúpnych zmluvách formuloval a či navrhovateľ ako kupujúci si stanovoval podmienky zmluvy.

Súd prvého stupňa sa nevyporiadal s tým, že odporca u navrhovateľa reklamoval vady vozidla Škoda Octavia, navrhovateľ reklamáciu nevybavil podľa ustanovení o reklamáciách vád vozidla, ale vozidlo od odporcu odkúpil a predal mu iné. Pokiaľ navrhovateľ neriešil reklamované vady vozidla v rámci reklamácie, ale tak, že vozidlo späť odkúpil, javí sa, že sa týmto spôsobom navrhovateľ vyhol vybaveniu reklamácie podľa príslušných zákonných ustanovení. V takom prípade vôbec nebol daný dôvod skúmať, či je voči odporcovi vedená exekúcia, navrhovateľ nemal dôvod za odporcu zaplatiť dlh vymáhaný v exekúcii. Ak navrhovateľ zaplatil za odporcu uvedený dlh, možno túto úhradu považovať za kompenzáciu reklamovaných vád motorového vozidla (pri vozidle Škoda Octavia) a vád, ktoré si dal odporca sám na vlastné náklady opraviť. Navrhovateľ sa nevyjadril k tomu, prečo nevyužil zmluvou zakotvenú možnosť v čl. 2.5. právo odstúpenia od zmluvy, keďže voči odporcovi bola vedená exekúcia, vozidlo blokované, potom mohol žiadať vrátiť motorové vozidlo. Súd prvého stupňa neriešil, kedy začala exekúcia voči odporcovi, kedy došlo k uzavretiu zmlúv (kúpe a predaju), kedy k blokácii a odblokovaniu vozidla, kedy k vyplateniu exekúcie navrhovateľom, neposúdil v tomto smere chronologicky tieto úkony účastníkov. Taktiež je významné i plynutie času s ohľadom na skutočnosti, kedy navrhovateľ zistil, že je voči odporcovi vedená exekúcia, kedy exekučný dlh zaplatil a kedy následne podal žalobu.

Za situácie, že odporca navrhovateľovi odovzdal vozidlo v rámci uplatnenej reklamácie vád, nebol dôvod, aby sa riešila existencia prípadnej exekúcie vedenej proti odporcovi. Navyše je potrebné posúdiť, či zmluvné zakotvenie, že odporca je povinný uviesť, či nie sú proti nemu vedené exekúcie, nie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže ide iba o jednostranné dojednanie. Odporca mal záujem o výmenu vozidla v rámci vybavenia reklamácie.

Súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, či nedošlo zo strany navrhovateľa k obchádzaniu zákona, keďže reklamáciu vád motorového vozidla neriešil v zmysle príslušných zákonných ustanovení vybavením reklamácie, ale vozidlo odkúpil. Nie je zrejmé, či došlo k vyplateniu kúpnej ceny navrhovateľom odporcovi za predaj vozidla Škoda Octavia a tiež k vyplateniu kúpnej ceny odporcom navrhovateľovi za predaj

vozidla Peugeot 406 combi, alebo len boli podpísané kúpne zmluvy a vzájomne odovzdané motorové vozidlá. Súd prvého stupňa neriešil ani otázku vôle odporcu pri vykonaní právneho úkonu - uzavretí kúpnej zmluvy, či jeho vôľou bola reklamácia vozidla a v rámci nej jeho výmena, alebo jeho vôľou bolo odpredať motorové vozidlo navrhovateľovi. Napriek tomu, že v konečnom dôsledku odporca navrhovateľovi predmetné motorové vozidlo odpredal, zrejme nemal možnosť ovplyvniť dojednanie v kúpnej zmluve, navrhovateľ mu predložil kúpnu zmluvu ním vypracovanú. Keďže sa súd prvého stupňa nezaoberal dojednanými zmluvnými podmienkami, nezisťoval či nebolo dohodnuté i právo spätnej kúpy. V kúpnych zmluvách je uvedené, že boli uzatvorené podľa Obchodného zákonníka, súd prvého stupňa sa nezaoberal tým z akého dôvodu, keďže odporca nie je podnikateľ, resp. nekupoval a nepredával motorové vozidlo ako podnikateľ a či išlo o vôľu oboch účastníkov zmlúv.

Súd prvého stupňa nezistil riadne skutkový stav, keďže nezistil skutkové okolnosti vyššie uvedené a ani sa nevyporiadal s už zistenými skutkovými okolnosťami. Z toho dôvodu je aj právne posúdenie veci súdom prvého stupňa predčasné a za daného stavu nesprávne. Odvolací súd nemal podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu, preto napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude súd prvého stupňa postupovať v zmysle intencií odvolacieho súdu, svoje nové rozhodnutie kvalifikovane zdôvodní v súlade s § 157 ods. 2 OSP a v rámci trov konania rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.